

Братчик Кролик і Братчик Ведмідь

Джоель Чандлер Гарріс

Надумав якось Братчик Лис посадити горох, — почав дядечко Римус. — Поплював Старий Лис на руки, взявся за лопату — і справа пішла!

А Братчик Кролик все сидів і дивився, як він працює. Одне око примружив і заспівав своїм діточкам:

Ой люлі! Ой люлю!

Я горошок люблю.

Протопчу стежинку

По ту горошинку.

Ну і, звичайно ж, як почав горох достигати, прийде Лис на свої грядки, а хтось вже поласував тут солоденьким.

"Не інакше, як Братчик Кролик", — думав Лис.

Але Кролик так гарно плував сліди, що Старий Лис ніяк не міг спіймати його.

От якось обійшов Лис свої грядки і знайшов у паркані дірку. Тут і поставив він пастку. Нагнув гілляку ліщини, яка росла біля паркану, прив'язав до верхівки мотузку, на іншому кінці мотузки зробив петлю і приладнав петлю зашморгом біля самої дірки.

Наступного ранку шмигнув Кролик крізь дірку, підхопила його петля попід руки, зашморг затягнувся, ліщинова гілка випрямилася та як рвоне його догори!

Висить Братчик Кролик між небом і землею і думає: "Ну, як впаду! Ну, як не впаду?"

Впасти страшно, і не впасти теж страшно. Став він придумувати, що б таке збрехати Лису. Раптом чує — хтось чалапає дорогою. Це Братчик Ведмідь повертається з лісу — він ходив шукати медові дупла. Кролик гукнув до нього:

— Як живеться, Братчику Ведмедю?

Ведмідь роззирнувся довкола — немає нікого. Подивився ще раз і бачить — Братчик Кролик теліпається на гілляці.

— Здоров будь, Братчику Кролику! Ти сам як поживаєш?

— Та так, нічогенько, дякую, Братчику Ведмедю, — відповідає Кролик.

— А що ти там нагорі робиш? — питає Ведмідь.

— Грошенята заробляю, Братчику Ведмедю.

— Як же ти їх заробляєш, Братчику Кролику?

— Та ось найнявся у Братчика Лиса бути опудалом. Ворон відганяю від горохових грядок. А ти б не хотів заробити, Братчику Ведмедю?

— Та як не хотіти, Братчику Кролику! Сім'я у мене така велика, що ніяк не прогодуєш.

— А опудало з тебе гарне вийде, Братчику Ведмедю! — каже Кролик.

Він пояснив Ведмедю, як нагнути гілку ліщини. Не минуло й хвилини, як Братчик Ведмідь повис над гороховою грядкою на місці Братчика Кролика.

А Кролик — щодуху до хатинки Старого Лиса. Прибіг і кричить:

— Братчику Лисе! Мерщій, Братчику Лисе, я покажу тобі, хто у тебе горох тягає!

Старий Лис схопив палицю й побігли вони разом до горохових грядок. Прибігають, а Братчик Ведмідь усе висить.

— Ага! Попався нарешті! — сказав Братчик Лис.

І перш ніж Ведмідь встиг рота відкрити, Братчик Кролик почав галасувати:

— В зуби його, Братчику Лисе! В зуби!

Старий Лис розмахнувся своєю палицею — і лусь! лусь! лусь!

Тільки-но Ведмідь рота розкриє, щоб пояснити, як все насправді було, як Братчик Лис — лусь! лусь! лусь!

А Кролик тим часом втік і сховався в невеличкому болоті, тільки очі видно, бо ж знав напевне, що Братчик Ведмідь побіжить його шукати.

Аж бачить: біжить Ведмідь дорогою. Добіг до болітця та й каже:

— Як поживаєш, Сестрице Жабко? Чи не бачила, не пробігав тут часом Братчик Кролик?

— Ось щойно пробіг, — відповідає Братчик Кролик.

І старий Братчик Ведмідь припустив дорогою, а Братчик Кролик вибрався з болітця, обсушився на сонечку і пішов додому до своїх діточок, наче нічого й не сталось.

— А Ведмідь не спіймав Кролика потім?.. — сонним голосом запитав хлопчик.

— Спати, мерщій спати! — вигукнув дядечко Римус. — У тебе оченята вже геть злипаються.